

ROUŠKA

ročník 22

číslo 3/19

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

ŽÍZEN

Milí přátelé, je před námi hezké období prázdnin či dovolených. Věřím, že se alespoň na něco těšíte. Na nějakou příjemnou chvíli, milou procházku, oddych od běžných povinností, na hezkou knížku či nějaké to příjemné setkání. Možná i to hřejivé léto přinese nějaké to povzbuzení a osvěžení. Ale i horké léto a s ním i žízeň nás může v ledasčem poučit.

Četl jsem nedávno v knížce *Bruna Ferrera: Svítání pro duši* následující poučný příběh.

Jeden muž zabloudil v kamenité a vyprahlé krajině. Slunce nemilosrdně žhnulo a všechno bylo rozpálené. Muž byl na pokraji sil. Chvilí předtím, než padl, zahlédl opuštěný domek. S námahou se k němu doplazil. Před domem bylo zanedbané napajedlo s ruční pumpou. Vrhł se k rukojeti a začal pumpovat jako blázen. Pumpa vrzala, ale nevydala ani kapku.

Ve stínu pumpy si muž všiml skleněné láhve, pečlivě uzavřené zátkou, s lístečkem připevněným na víčku. Láhev byla plná vody. S třesoucíma rukama si muž přiblížil lísteček k očím zarudlým od slunce a četl: „Příteli, jestli chceš, aby pumpa fungovala, musíš do ní nalít všechnu vodu z láhve. Až zase půjdeš dál, nezapomeň láhev znovu naplnit.“

Muže se zmocnily protichůdné myšlenky. Umíral žízni: opravdu má vyplývat všechnu vodu a nalít do pumpy? Vždyť je celá reza-

vá. A co když to nebude fungovat? Kdyby vypil vodu z láhve, zachránil by se, ale v tom případě by ten, kdo přijde po něm, neměl vůbec žádnou naději na záchranu.

Co má dělat? Zachránit se, nebo riskovat a dát jiným lidem možnost přežít?

Vnitřní hlas mu poradil, aby riskoval. Jedním rázem nalil vodu z láhve do pumpy a pak se zoufale chopil rukojeti a z posledních sil pumpoval. Pumpa se párkrát zakuckala, ale pak v ní zašplouchalo a začala vytékat studená a čistá voda.

„Díky, díky!“ šeptal muž, hasil žízeň a nechal si téci vodu po zádech.

Než odešel, naplnil láhev a zazátkoval ji. Na lísteček připsal: „Věř mi, příteli, funguje to. Dej pumpě všechno a ona ti vrátí mnohonásobně víc.“

I k nám doléhají myšlenky a možná i starosti, jak to bude s vodou. Vyhlížíme kolikrát každou kapku a jsme si vědomi, že nemůžeme jen tak plýtvat. Ale nejde jen o vodu. Jde o umění se rozhodnout správně, a mít dost odvahy správné rozhodnutí učinit, jít do rizika, protože nikdy nebudeme ve svých rozhodnutích vědět všechno. Jde o to, překonat strach o sebe, obavu pouze o svůj život, který se může v každém skutku stát darem pro druhé (i za cenu oběti), dát přednost druhému, myslet na dobro všech. A to nemusíme zrovna položit svůj život, ale tím, že žijeme skromně, že se snažíme být ohleduplní k přírodě ale i k lidem kolem, že se nenecháváme strhnout mámením spotřeby a konzumního života, že dovedeme posoudit, co skutečně potřebujeme a v čem přeháníme. Tím vším činíme rozhodnutí i ve prospěch druhých. Ano, může nás napadnout, jestli si to vůbec zaslouží, jestli nám to stojí za to a co z toho budeme mít? Pokud však nepohlédneme na lidi kolem jako na svou rodinu, na rodinu Božích dětí, pro které On sám, ať jsou dobří nebo zlí, dává každý den vycházet slunce a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé, zůstaneme uvězněni ve svém sobectví, v postoji pouhého individualismu – po nás potopa. Náš život může být něčím

víc, než jen vlastní seberealizací. Může se stát láskou, která jako pramen osvěžující a lahodné vody bude vyvěrat z našeho nitra do okolí, a skrze kterou budeme nahlížet na věci kolem s moudrou prozíravostí i ohleduplností. Vyprosme si k tomu ta pravá osvěžení od Pána veškerého tvorstva. Hezký letní čas.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za Boží pomoc při rekonstrukci
nového objektu
Charity Bohumín;
za její včasné ukončení a zkolaudování.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za přijetí a smíření s těžkou nemocí a za Boží pomoc při jejím zvládání.
- ✧ Za mladé páry. Za Boží vedení k uzavření manželského svazku.
- ✧ Za nenarozené děti a jejich rodiče.
- ✧ O Boží vedení při řešení konfliktů v rodině i zaměstnání.

MALÝ ZÁZRAK

Už mockrát jsme psali v Roušce příběhy, které přináší život i práce „bezdomovci“.

Pro naše vnitřní potřeby a také jako prevenci syndromu vyhoření jsme si „vydefinovali“ tři skupinky klientů pro sociální práci v Nízkoprahovém denním centru pro osoby bez přístřeší a v Noclehárně sv. Martina.

První skupinkou jsou klienti, kteří v životě „jen zakopli“ a potřebují se odrazit ode dna, nasměrovat a za velmi krátkou dobu jsou schopni vrátit se do běžného života. K tomu ve většině případů potřebují jen naši podporu.

Pak je druhá skupina lidí. Tito klienti potřebují nejen podporu, ale také pomoc. U této skupiny klientů je důležité, aby si začali věřit, že udělat krok ke změně je v jejich silách. Tento proces trvá delší dobu, ale nakonec klient dojde k požadovanému cíli.

Třetí skupina jsou lidé, kteří už ztratili víru, naději, životní smysl. Ti od nás potřebují jen to základní – mít se kde najíst, vyspat. Všechno ostatní, např. sprcha, vyprání věcí, uvažování nad vlastním životem nebo či nad svou závislostí je pro ně už obtěžující... U této skupiny nepředpokládáme žádné velké změny. Jen se snažíme, aby propad byl co nejpomalejší a aby tito lidé fungovali alespoň trochu důstojně.

Ale z vlastní zkušenosti víme, že může přijít okamžik, nějaký impuls a všechno se změní. Před pár lety jsme psali o klientce, která se rozhodla jít na protialkoholní léčení a tím si změnila celý život. A momentem, který rozhodl, bylo to, že když jednou přišla do kanceláře ředitelství a byla opilá, můj syn se před ní strachy schoval pod stůl. Drobnost. Ale pomohla k velké změně.

Tak takový malý zázrak se nám povedl u člověka, kterého podle mě znají všichni Bohumínští. V zimě stával v Kauflandu u vchodu a hrál se, v létě jste ho mohli vidět, jak putuje po bohumínských uli-

cích. Koncem roku občané Bohumína na pana K. dokonce uspořádali sbírku. (Psali jsme v posledním čísle Roušky 2018).

Pan K. už je cca 2 roky starobní důchodce. Když se nám společně podařilo vyřídit pro pana K. důchod, byl to pro něj nový impuls. Najednou, jako by viděl opět nějakou perspektivu vlastního života. Začali jsme mluvit o vlastním bydlení a možnostech, jak byt získat. Byl nadšený, spolupracoval. Pak, jak už to běžně chodí, začaly se na něj sypat neuhrazené dluhy a exekuce. A opět přišla beznaděj a absolutní apatie. Už, jako celých deset let, co je našim klientem, nechtěl slyšet žádné návrhy řešení. Přestal s námi komunikovat a jediné, co se změnilo, bylo, že se nám začal záměrně vyhýbat. Přespál v noclehárně a brzy ráno odcházel a toulal se po městě, abychom už „po něm nic nechtěli“.

Dobře nám z toho nebylo, ale zkušenosti nám velely, že zase přijde ten správný moment...

Pak se pan K. dostal do nemocnice. Pobyl si tam 3 měsíce. Když se vrtil do noclehárny a měl si nocležné hradit, začal se vymlouvat. Že nemá peníze, protože je dal bratrovi. Pak, že má bratr dluhy a musí mu pomáhat... atd., atd., atd.

Nakonec se nám podařilo zjistit, že výplata důchodu mu byla zastavena a tím pádem je už pár měsíců úplně bez peněz.

Opět kolotoč vyřizování, ale podařilo se a pan K. opět získal jiskru. A jako by nám konečně začal věřit. Najednou šlo všechno úplně samo. Setkali jsme se společně s pracovníky Městského úřadu, domluvili postup, sehnali nábytek a vybavení, vyřešili pár dluhů. Úplně přesně neřeknu, co bylo tím konkrétním impulsem, ale dnes je to měsíc, co pan K. bydlí ve svém bytě.

Nejvíce se těšil na to, že se konečně pořádně vyspí.

A pro nás je to úžasná motivace pro další práci. Že „to má smysl“. Že i ten nejubožejší se může posunout a změnit svůj vlastní život...

Karin Vitová, vedoucí noclehárny sv. Martina

POMOC PRO PEČUJÍCÍ

Začínáte pečovat o svého blízkého?

Zvažujete domácí péči o svého blízkého?

Pečujete dlouhodobě, ale máte otázky?

Kam se máte obrátit, začínáte-li s péčí?

Jaké jsou možnosti finanční podpory a jak o ni požádat?

Jaké úřady a instituce mohou pomoci?

Jaké sociální a zdravotní služby mohou péči ulehčit?

Jak si péči co nejlépe zorganizovat a zvládnout?

Na všechny tyto otázky a další, které vás trápí a potřebujete s nimi pomoci či jinak poradit a také praktické tipy a nácviky nabízejí pracovníci Charitního domu pokojného stáří všem těm, kteří mají svého příbuzného, známého, blízkého, který je odkázaný na cizí pomoc.

První z přednášek pro pečující osoby jsme uspořádali v prostorách sdružení Maryška na náměstí T.G. Masaryka dne 21.5.2019.

Další setkání
plánujeme na
stejném místě
koncem měsíce
září letošního
roku.

Dozvíte se mimo jiné triky, jak správně polohovat svého blízkého, aby jste neublížili sobě ani jemu. Na co si dávat pozor při podávání jídla a při ralsí péči. Proč je důležité mít dobrou obuv. Jak ulehčit svému blízkému v parných dnech.

Srdečně zveme.

*Město Bohumín v rámci komunitního plánování rozvoje města vytvořilo prackou příručku, de se d kostce dozvíte i další pracké rady. Příručku pod názvem **Rady pro ty kdo pečují o své blízké** můžete najít na tomto odkaze:*

https://www.mesto-bohu-min.cz/data/komunitni_planovani/rady_pro_ty_kdo_pecuji_o_sve_bli_zke.pdf

CHARITNÍ DŮM SV. KLÁRY

Kdo občas jezdí do Polska nebo jen tak do Starého Bohumína, může sledovat, jak pokračuje přestavba domu pro naši rozšířenou odlehčovací službu. Služba by měla přijmout v nových prostorách první klienty v lednu roku 2020.

Do té doby nás čeká ještě spousta práce. Nejen, že musíme zdárně a především v termínu ukončit rekonstrukci, zkolaudovat a zaregistrovat rozšíření služby, (prostě vyřídit všechny úřední formality), ale také vybrat barvu kachlíček a fasády ☺, sestavit co nejlepší pracovní tým, vybavit a zařídit pokoje a společné prostory. Máme před sebou ještě spoustu úkolů a kroků.

V pondělí 24.6.2019 jsme podali žádost o dotaci z Evropských sociálních fondů na provoz nové služby. Doufáme, že budeme úspěšní.

Probíhají rozhovory s potencionálními novými zaměstnanci, jednání o nové službě s Krajským úřadem, zdravotními pojišťovnami. Pořád je co řešit... ☺.

Jeden z dalších kroků byl také výběr důstojného názvu pro budovu i službu. Návrhů bylo několik. Nakonec zvítězila myšlenka pana Aleše Ligockého: „Ke svatému Františkovi patří Klára“. Takže budeme mít Charitní dům svaté Kláry.

Věřím, že i vám se název bude líbit.

Za Charitu Bohumín Zdeňka Knížková Brňáková